

Марио Кроненберг

Признание

Когато затворя очи се чувствам отнесен
от бурния вихър на вълната любов
Отново съм с теб във софийската есен
И сърцата ни тръпнат от вечния зов

„Аз твоя съм!“ казват очите прекрасни
„Обичай ме и завинаги ти мой бъди“
Телата се сливат в прегръдките страстни
А устните жадни оставят следи

Целуваш ме дълго, без дъх пак оставам
Не спирам да пия любовен нектар
Аз, щастие мое, не те заслужавам
и твоята обич – безценния дар...

КРАЙ

© Марио Кроненберг

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11982>]